

Op te bergen
in de band van
20 maart 2002

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie

gehouden op 27 februari 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Verslag van de vergadering van 16 januari 2002	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
Rondvraag	2
Verordening op het correctief referendum	4
Groningen Airport Eelde	9
Projectontwikkeling scholing werkenden en vraaggerichte scholing	12
Revitalisering bedrijventerrein Leemdijk te Smilde	14
Wijziging Interprovinciale ziektekosten- regeling (IZR) 2000	15
1 ^e wijziging provinciale begroting 2002	15
Deelname aan Europark GmbH	15
Notitie inzake perikelen rond de BVO Emmen	18
Behandeling begrotingsbladspiegels	22
Sluiting	24
Toezeggingen	25

STATENCOMMISSIE BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIE

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 27 februari 2002 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD, voorzitter)

H. Baas (ChristenUnie)

K.N. Blanksma (GroenLinks)

A.Boer (PvdA)

J.W.M. Engels (D66)

A.J. Gaasbeek (OSD)

R.C.M. van Glansbeek (CDA)

F.A.J. Harleman (GroenLinks)

H. Holman (CDA)

F. Ietswaart (D66)

J.J. Mastwijk (CDA)

W. Nijenbrinks (VVD)

J.H. Schaap (PvdA)

K.H. Smidt (VVD)

S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)

A. Wendt (ChristenUnie)

Voorts aanwezig:

S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)

H. Weggemans (PvdA, gedeputeerde)

mevrouw N. Gerritsen

J.Th. Imholz (secretaris)

T. Lesschen

Met kennisgeving afwezig:

Ch.C. de Haas (OPD)

R.W. Klein Nulent (PvdA)

mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)

mevrouw G.M. Remmelts-Mulder (VVD)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van de heer Klein Nulent en van de dames Nieuwenhuizen en Remmelts. De heren Wendt en Blanksma hebben laten weten de vergadering om half vier te zullen verlaten.

De heer WENDT deelt mee de komende maanden de plaats in te nemen van de heer Willemse, die een half jaar verlof heeft van zijn werk en gedurende die periode ook zijn politieke bezigheden heeft stopgezet.

De heer VAN DER SCHOOT lijkt het goed een politicus in de dop mee te delen dat in de politiek niet zoiets als een sabbatical year bestaat.

3. Verslag van de vergadering van 16 januari 2002

Het verslag wordt conform het ontwerp goedgekeurd.

4. Ingekomen stukken

Geen.

5. IPO-aangelegenheden

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen wordt geen gebruikgemaakt.

6. Rondvraag

De heer BLANKSMA wijst op het feit dat nogal wat Molukkers in Nederland en vooral ook in Drenthe op een toeristenvisum verblijven. De geldigheid van dat visum verstrijkt binnenkort en de gemeente Assen spant zich in om in verband met de onveilige situatie in delen van de Molukken de geldigheid te verlengen tot maximaal een jaar. Assen heeft hierover een brief naar het kabinet geschreven, waarvan spreker een kopie in zijn bezit heeft. Is het college bereid dit verzoek van

de gemeente Assen te ondersteunen door zich daarbij aan te sluiten?

In de vergadering van de Interprovinciale Statencommissie (Ipsc) is gesproken over de financiering van de Zuiderzeelijn. Het kabinet vraagt van het Noorden een bijdrage van f 2,5 miljard. Komt die bijdrage er niet, dan zal er geen sprake zijn van een magneetzweefbaan (MZB). De Ipsc was unaniem van mening dat de gevraagde bijdrage te hoog is. Het Samenwerkingsverband Noord-Nederland (SNN) verwacht ook van Drenthe een bijdrage en er schijnen zelfs al lijstjes met bedragen rond te gaan. Spreker wijst erop dat de economische effecten van een MZB voor Drenthe negatief zijn. Welke procedure wordt gevolgd bij het bepalen van de hoogte van de eventuele bijdrage van Drenthe en maken de circulerende lijstjes deel uit van die procedure?

De heer VAN DER SCHOOT deelt mee een landelijk meldpunt voor pensioenindexatie te hebben opgericht. Om ook over de gegevens van Drenthe te beschikken, vraagt hij of de provincie contact heeft met haar oud-werknemers en kan nagaan in welke mate de indexering van de pensioenen bij de inflatie is achtergebleven. Over dit achterblijven heerst bij de ouderen zeer veel onvrede.

De heer GAASBEEK herinnert aan zijn verzoek in de vorige vergadering om een bijdrage voor de tafeltennisvereniging De Treffers in Klazienaveen. De bijdrage van het college was een stimulans voor de vereniging om de halve-finalewedstrijd, die in Duitsland is gespeeld, te winnen. Voor de finale, die op 9 maart wordt gespeeld, zijn alle statenleden uitgenodigd. Spreker dringt erop aan voor deze wedstrijd belangstelling te tonen. Een Drentse club kampioen van Europa zou toch heel mooi zijn!

De heer IETSWAART vraagt naar de motivatie van Europa om het project EQUAL af te wijzen.

De heer WEGGEMANS wijst erop dat het deel van het pensioen dat van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds komt wel geïndexeerd is. De heer Van der Schoot moet dus wel het AOW-deel bedoelen. Spreker zijn geen schrijnende gevallen bekend en hij heeft evenmin berichten gehoord over grote ontevredenheid met het pensioen. Het

moet dan wel gaan om informatie over hoever de indexering van de provinciale pensioenen achterloopt bij wat de heer Van der Schoot gewenst acht. Daarover moet wel iets op papier te zetten zijn.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat de inflatie 5% bedraagt en dat geen enkele gepensioneerde die inflatie volledig geïndexeerd heeft gekregen. Hierdoor loopt het inkomen achteruit en wordt het pensioen uitgehoud.

De heer WEGGEMANS wijst erop dat het voor de economie van Nederland niet goed is een inflatie van 5% meteen met meer loon te compenseren.

De heer VAN DER SCHOOT zegt te vragen om indexatie van de inflatie. De provincie belooft haar medewerkers in hun arbeidscontract een welvaartsvast pensioen.

De heer WEGGEMANS zegt de gevraagde informatie toe.

De Treffers hebben een bijdrage gekregen voor het bereiken van de halve finale. Inmiddels heeft de vereniging een nieuw verzoek ingediend en als alle statenleden op 9 maart in Klazienaveen zijn, zal het daarmee ook wel goed komen. Drenthe heeft met EQUAL niet gescoord. De aanvragen zijn niet door de toetsing heengekomen; er was niet aan de criteria voldaan. Overigens is van tevoren al bekend dat meer dan de helft van de aanvragen wel moet worden afgewezen. Groningen heeft delen toegewezen gekregen, omdat die aanvragen via het Bureau Ontwikkeling Arbeidsmarktprojecten Groningen (BOA) zijn gelopen. Je moet redelijk bekend zijn met alle trajecten om succes te hebben en mede daarom wil Drenthe van de Groningse ervaring profiteren en werkzaamheden bij het BOA onderbrengen.

De heer SWIERSTRA heeft de indruk dat de problematiek van de visa van Molukkers niet erg urgent is, want hij hoorde hier al van tijdens zijn verblijf op de Molukken. Ruim een maand geleden heeft het college GroenLinks al laten weten geen reden te zien voor verdere activiteiten op dit punt. Dat de heer Blanksma nu opnieuw met dit verhaal komt, verbaast spreker dan ook. Nog tijdens zijn verblijf in Indonesië heeft spreker geïnformeerd naar de inzet van Assen. Die inzet beperkte zich tot het bekijken of er iets zou moe-

ten en of er iets zou kunnen gebeuren. Staatssecretaris Kalsbeek heeft in het kader van het gemeenschappelijk overeengekomen asielbeleid en vluchtelingenbeleid, de regeling op grond waarvan het mogelijk was een tijdelijke verblijfsvergunning te verlengen, ongedaan gemaakt. Het kabinet is dus van oordeel dat er geen reden is de termijn van drie maanden te verlengen. De situatie op de Molukken geeft het college geen reden aan dit onderdeel van het kabinetsbeleid te tornen. De voltallige gemeenteraad van Ambon, waarin zowel oude partijen als Golkar als nieuwe bestaande uit christenen en moslims zitting hebben, vindt de situatie zeer hoopgevend. Er komen ook meer mensen terug naar Ambon dan er vertrekken. Er is zeker geen aanleiding om naar het buitenland te gaan.

Tijdens de conferentie van 12 en 13 februari op Zuid-Sulawesi hebben de partijen in een nader vredesakkoord vastgelegd hoe aan de wederopbouw gewerkt gaat worden. Ook uit de watervoorzieningswereld komen eerder hoopgevend dan verontrustende berichten.

Al met al is er geen reden om voor de Molukkers af te wijken van de in Nederland bestaande regelgeving.

De Zuiderzeelijn is vast agendapunt voor de vergadering van de Ipsc. Het kabinet heeft zijn bijdrage bekendgemaakt en daarbij aangegeven wat van het Noorden wordt verwacht. De colleges en de Stuurgroep Zuiderzeelijn zijn bezig met het formuleren van een antwoord, opdat in juni concrete afspraken kunnen worden gemaakt over het vervolgtraject, dat bestaat uit het prijsvraagmodel, ofwel een andere vorm van aanbesteding van de hele Zuiderzeelijn. Het gaat niet alleen om een MZB of een MZM, ook de hogesnelheidsvariant wordt in alle onderzoeken als optie meegenomen. Wel heeft Noord-Nederland een sterke voorkeur voor de MZB en de keuze daarvoor zal grote invloed hebben op de bereidheid tot medefinanciering.

Ook al heeft de MZB in relatie tot de Hanzelijn een relatief negatief effect voor Drenthe, Drenthe blijft de aanleg van de MZB steunen. Bij het bepalen van de eventuele financiële bijdrage van Drenthe zal met dit effect echter wel rekening worden gehouden.

Over de lijstjes die rondgaan heeft het college nog geen enkel standpunt ingenomen. Dat standpunt zal overigens ook een relatie hebben met de standpunten van de overige overheden, dus de

gemeenten en de provincies Groningen, Fryslân en Flevoland. Maar de uiteindelijke discussie en besluitvorming vinden in de staten plaats en wel nog voor de zomervakantie.

De heer NIJENBRINKS vraagt om welk bedrag het nu gaat. De heer Blanksma noemt een bedrag van *f* 2,5 miljard, terwijl de minister spreekt over *f* 2 miljard.

De heer WEGGEMANS zegt dat de minister een bedrag van € 1 miljard heeft genoemd.

De heer SWIERSTRA merkt op dat aanvankelijk sprake was van een bijdrage van het Noorden die varieerde van *f* 1 tot *f* 2 miljard, maar dat toen werd uitgegaan van een totaalbedrag van tussen de *f* 8,5 en *f* 17 miljard. Het kabinet verwacht nu van de regio, dus gemeenten en provincies samen, *f* 2,5 miljard. Het zal duidelijk zijn dat hierover onderhandeld gaat worden en dat de uiteindelijke bijdrage een relatie zal hebben met welke variant wordt uitgevoerd.

7. Statenstuk 917, Verordening op het correctief referendum

De heer NIJENBRINKS acht het bekend dat de VVD niet de grootste voorstander van het referendum is.

Met het voorstel van het college om de in artikel 2 genoemde besluiten van provinciale staten uit te sluiten van het referendum stemt spreker in, evenals met het voorstel om de onder c genoemde punten niet uit te sluiten.

De kosten van een referendum worden geschat op € 500.000,--. In dit bedrag is het campagnebudget, wat al gauw eenzelfde bedrag is, niet begrepen. De VVD is het ermee eens dat geen geld beschikbaar wordt gesteld voor het voeren van campagne.

Met de aanneming van een referendum per collegeperiode gaat spreker akkoord.

De heer ENGELS vindt het kenmerkende van de verordening dat zij uitsluitend betrekking heeft op beperkingen. Met de voorstellen van het college op dit punt kan D66 akkoord gaan.

Met betrekking tot het campagnebudget is spreker het ermee eens dat tegenstanders vanuit de burgerij hun eigen campagne bekostigen. Omdat de voorlichting wel objectief moet zijn, moeten niet

alleen de argumenten voor maar ook de argumenten tegen een bepaald voorstel worden genoemd. In de voorlichting moet daarop gelet worden.

De heer HARLEMAN vraagt waarom de voorlichting over een politiek besluit objectief moet zijn. Een bepaalde partij mag toch gewoon zeggen waarom zij ergens voor of tegen is?

De heer ENGELS meent dat een referendum op een zuivere en zakelijke manier moet kunnen plaatsvinden. Dat partijen hun eigen campagne bekostigen is goed, maar de voorlichting waarom de provincie het bijvoorbeeld nodig vond een bepaald besluit te nemen, moet objectief zijn. In die voorlichting moeten ook tegenstanders van een besluit de ruimte krijgen hun argumenten toe te lichten. Zo is het in Groningen ook gegaan.

De heer SCHAAP zegt dat het campagnebudget ook in zijn fractie het enige discussiepunt was. Zijn fractie is tot het oordeel gekomen dat geen campagnebudget moet worden toegekend. Spreker wijst erop dat eigenlijk pas altijd commotie over iets ontstaat als al een besluit is genomen. Het gaat er dan om of de provincie haar eigen tegenstanders financiert en welke positie zij daarbij zelf inneemt. In Groningen is het heel raar gegaan. De gemeente Groningen heeft wel de tegenstanders gefinancierd en vervolgens zelf de mond dichtgehouden. Daarmee heeft die gemeente zichzelf in een heel rare positie gemaandoeuvreerd. Dát is de reden waarom sprekers fractie meent dat niet de tegenstander gefinancierd moet worden, maar dat voor- en tegenstanders elkaar in een debat moeten treffen.

De heer ENGELS zegt dat voorlichting en campagne van elkaar moeten worden onderscheiden. Neutraal campagne voeren, zoals in Groningen is gebeurd, is ook niet zijn bedoeling. Maar ook een referendum begint met een voorlichtingstraject en daarin kan de provincie uitleggen waarom een bepaald besluit is genomen. Op basis van die voorlichting, die kan bestaan uit een folder waarin voor- en tegenargumenten zijn opgenomen, kan campagne worden gevoerd en daarin heeft elke partij zijn eigen verantwoordelijkheid. In het stadium van voorlichting moet objectief voorlichting worden gegeven over de voor- en tegenargumenten.

Spreker vindt het opvallend dat het stuk geen analyse bevat van de mogelijkheden die de wet biedt om niet alleen de werking te beperken, maar ook om tot een verruiming van de mogelijkheden te komen (artikel 166). De wet biedt anders dan via verordeningen mogelijkheden voor allerlei vormen van referenda - raadgevend, raadplegend, correctief etc. - en besluiten. Die mogelijkheden moeten niet op voorhand worden uitgesloten. De burgers moeten daar waar mogelijk maximale medebeslissingsbevoegdheid krijgen. In dat licht vraagt spreker het college in het natraject van dit verhaal een analyse te maken van de aanvullende bevoegdheden die de wet biedt om uitbreiding te geven aan de mogelijkheden voor het houden van een referendum, zijn oordeel hierover te geven en op basis van dat oordeel een voorstel te maken.

De heer BLANKSMA is wat verbaasd over de mededeling dat de wet ook mogelijkheden biedt voor verruiming. Als die mededeling juist is, is het een omissie dat daarvan in het stuk geen melding is gemaakt.

De heer ENGELS zegt het woord "omissie" niet gebruikt te hebben.

De heer BLANKSMA wijst erop dat de Tijdelijke referendumwet (Trw) al zoveel beperkingen bevat, dat de inschatting dat eens per vier jaar een referendum zal worden gehouden al tamelijk optimistisch is. Hij acht het dan ook niet noodzakelijk nog meer beperkingen op te leggen. De overwegingen daarvoor vindt hij ook niet overtuigend. Wanneer een overheid een besluit heeft genomen en er blijken zoveel mensen tegen te hoop te lopen en bereid te zijn daarvoor hun handtekening te zetten, dan lijkt het spreker principiële helemal niet onjuist dat de overheid geld beschikbaar stelt om campagne tegen dat besluit te voeren. De tegenstanders zijn immers niet in een organisatie verenigd.

De heer SCHAAP wijst erop dat de opmerking van de heer Harleman hierover toch op een andere mening wees. Welke GroenLinks-fractie spreekt nu?

De heer BLANKSMA merkt op dat de heer Harleman alleen maar heeft gezegd dat objectiviteit in de voorlichting niet mogelijk is. Daarom

moeten alle partijen in staat gesteld worden voorlichting te geven. Daarom ook moet een partij die een referendum aanzwengelt en niet de financiële mogelijkheden heeft om zijn voorlichting te financieren, wel ondersteund worden. Het lijkt GroenLinks dan handig dat budget te verstrekken als er al een verkiezing wordt gehouden. Een los van een normale verkiezing te houden referendum kost kennelijk *f* 1 miljoen, maar dit bedrag kan aanzienlijk lager zijn als een referendum wordt gehouden in combinatie met een al bestaande verkiezing. Daarom zou gestimuleerd moeten worden dat referenda in combinatie met een al bestaande verkiezing worden gehouden. Met het op die manier bespaarde geld zou de campagne gefinancierd kunnen worden.

De heer SCHAAP vindt dit echt de theorie ten top. Op het moment dat een besluit is genomen, gaat de Drentse samenleving toch niet wachten tot het tijdstip van een verkiezing omdat dan geld beschikbaar is? Nee, men wordt boos, gaat actie voeren en dat is het moment om een referendum uit te schrijven. GroenLinks kan dan beter besluiten om als wordt besloten een referendum te houden, een bepaald budget ter beschikking te stellen.

De heer VAN DER SCHOOT meent dat het voorstel van GroenLinks doet denken aan de wachtlijsten in de zorg: "U hebt last van uw hart? U wordt over vier jaar geholpen!"

De heer BLANKSMA wijst erop dat vaker dan eens per vier jaar verkiezingen worden gehouden. Als een referendum *f* 1 miljoen kost en de campagne ook nog eens *f* 1 miljoen, dan wordt het allemaal wel een heel dure aangelegenheid, terwijl het dan nog maar de vraag is of de uitslag van het referendum wel positief is, want de opkomst moet al groter zijn dan bij een gemeenteraadsverkiezing.

De heer SCHAAP vraagt of GroenLinks dan van mening is dat wanneer de trein van het referendum eenmaal gaat lopen, degenen die het overheidsbesluit aanvechten een campagnebudget tot hun beschikking moeten krijgen. Die vraag moet eerst beantwoord worden voordat een antwoord wordt gegeven op de vraag hoe dat dan allemaal georganiseerd moet worden.

De heer BLANKSMA zegt die vraag met "ja" te beantwoorden. Maar om geld uit te sparen, moet gestimuleerd worden dat referenda aan bestaande verkiezingen worden gekoppeld.

De heer SCHAAP zegt dat wanneer het argument was daarmee de opkomst bij de verkiezingen te vergroten, hij zich daarbij iets zou kunnen voorstellen.

De heer BLANKSMA meent dat dat een positief neveneffect kan zijn.

De heer SCHAAP vindt het niet kunnen dat de burgerij die in opstand komt tegen een overheidsbesluit op deze wijze wordt betutteld. Of er komt een budget of niet. Het gaat om een principieel recht. De uitoefening daarvan moet via regelgeving gefaciliteerd worden en daar kan eventueel een budget aan worden toegevoegd. Dat moet van tevoren helder zijn en dat heeft niets met verkiezingen te maken.

De heer BLANKSMA zegt dat zijn fractie voor een campagnebudget is en partijen die een referendum willen hebben wil stimuleren dat referendum te koppelen aan een bestaande verkiezing.

De heer NIJENBRINKS vindt, los van de principiële kant van de zaak, het argument van de achterstandspositie van de tegenstanders van een overheidsbesluit niet overtuigend. Juist de politieke partijen met hun kleine ledenbestand en hun geringe financiële middelen verkeren in een achterstandspositie. Er zijn meer Drenten georganiseerd in allerlei maatschappelijke organisaties dan in politieke partijen.

De heer BLANKSMA wijst erop dat alom blijkt dat politieke partijen toch aardig in staat zijn campagnes te organiseren.

De heer NIJENBRINKS herhaalt dat de bevolking in Drenthe meer en beter is georganiseerd in allerlei maatschappelijke organisaties dan in politieke partijen.

De heer BLANKSMA zegt dat dit niet geldt als het gaat om het tegen een toevallig overheidsbesluit zijn.

De heer SCHAAP wijst erop dat bij IJburg in Amsterdam Natuurmonumenten de eerste was om campagne te voeren. Tegen die organisatie kan geen enkele politieke partij opboksen.

De heer BLANKSMA meent dat de PvdA niet staat te juichen als Natuurmonumenten zijn budget aanwendt voor een campagne tegen een besluit van de provinciale overheid.

De heer SCHAAP zegt ertegen te zijn dat Natuurmonumenten zich voor een dergelijke campagne leent, maar dat het om een beslissing van die organisatie zelf gaat.

De heer ENGELS meent dat het gaat om de vraag wat de kracht is van de georganiseerde tegenstand tegen een provinciaal besluit ten opzichte van de kracht van politieke partijen. Een van de meest opvallende punten van het Groningse referendum was - overigens was dat wel een heel apart referendum, omdat het gemeentebestuur zichzelf tot neutraliteit had gedwongen - dat de campagne vóór het voorgenomen raadsbesluit moest worden gevoerd door de politieke partijen. Uit de evaluatie van professor Tops blijkt dat een van de grote knelpunten was dat de campagne van de politieke partijen, waarvan sommige tegen het referendum waren en andere tegen het voorgenomen raadsbesluit, een groot gebrek aan professionaliteit vertoonde en daarom faalde. Daardoor hebben de tegenstanders van het raadsbesluit de wind extra in de zeilen gekregen. Met dit effect moet wel rekening worden gehouden.

De heer BLANKSMA lijkt het moeilijk van tevoren te bepalen in hoeverre een financiële bijdrage van de overheid aan een campagne gerechtvaardigd en noodzakelijk is. Misschien is het verstandig dat niet te strak te regelen, maar wel vast te leggen dat een gebrek aan financiële middelen van een partij geen doorslaggevende factor mag zijn. Het is dus niet altijd wel of altijd niet, er moet rekening mee worden gehouden dat het nodig kan zijn.

De heer VAN GLANSBEEK deelt mee dat zijn fractie instemt met het voorstel van het college. De nieuwe verordening kan de provincie veel geld

gaan kosten en f 1 miljoen per collegeperiode vindt spreker meer dan voldoende. Hij is dan ook tegen het voorstel van GroenLinks voor een campagnebudget.

De heer WENDT zegt dat zijn fractie instemt met het statenstuk en tegen het ter beschikking stellen van een campagnebudget is. Als het een bepaalde groep lukt 18.000 handtekeningen te verzamelen, lukt het vast ook wel om van elke handtekeningzetter € 2,- te vragen. Met het totaalbedrag kan dan een vorstelijke campagne worden gevoerd. De groep die tien jaar geleden actie voerde tegen de komst van de Vuilafvoer Maatschappij kreeg ook geen geld van de overheid en voerde toch een campagne om "u" tegen te zeggen.

De heer SWIERSTRA constateert dat het voorstel van het college wordt onderschreven.

In de discussie vooruitlopend op de Trw is de vraag aan de orde geweest of al zaken zouden moeten worden geregeld, waarbij het college heeft nagegaan welke mogelijkheden er zijn voor raadplegende en raadgevende referenda en wat de juridische impact is. Het college heeft besloten te wachten op het verschijnen van de Trw alvorens met een nadere invulling te komen. De overige zaken kunnen pas aan de orde komen wanneer Den Haag duidelijk heeft gemaakt hoe ver met de referenda zal worden gegaan. Dat wordt een zaak van het volgende kabinet, want uiteindelijk moet voor een echte Referendumwet wel de Grondwet gewijzigd worden. Het college heeft er geen behoefte aan op dit moment verder te gaan, al was het alleen maar omdat daarmee de suggestie wordt gewekt dat daarvan heel veel invloed uitgaat. Bovendien kost het allemaal buitengewoon veel geld.

De centrale vraag is hoe de overheid zich dient op te stellen. Meent de heer Schaap dat het erom gaat dat de burger opkomt tegen een besluit van de overheid, spreker meent dat het gaat om een besluit van de politiek, want aan dat besluit ligt een politieke afweging ten grondslag. Als er tegen dat besluit veel oppositie is, kan worden besloten daarover een referendum te houden. Spreker meent dat er in zo'n geval alle reden is om niet het non-interventiebeginsel van Groningen te volgen, maar om duidelijk te maken wat de motieven van de politiek waren om een besluit te nemen. Daarin past volgens het college om principiële redenen niet het verstrekken van een campagnebudget.

Natuurlijk zijn aan een referendum kosten voor objectieve informatieverstrekking verbonden, maar daarmee is rekening gehouden. Maar als het gaat om het bestrijden van het besluit leidt verstrekking van informatie door de overheid tot discussies over dubbele petten of hypocrisie. Als immers een overheidsorganisatie zegt ergens voor te zijn, hoe kan het dan op hetzelfde moment zeggen daarover objectieve informatie te verstrekken? Als er werkelijk sprake is van een zwaarwegend belang dat de politieke beslissing kan overrulen, dan zijn de tegenstanders heus wel in staat de maatschappelijke krachten daarvoor te mobiliseren en dan zijn er, als het het publiek zelf niet lukt, meer dan voldoende organisaties die dat willen en kunnen doen. Het gaat dan om organisaties van links tot rechts, want het kan dan zowel om de vakbeweging als om werkgeversorganisaties gaan. En wat te denken van de Algemene Nederlandse Wielrijders Bond? Of iemand dan nog lid moet blijven van zo'n organisatie, is een heel andere vraag, want voor dergelijke activiteiten betaalt men zijn contributie niet. Maar er zit voldoende politieke dynamiek in de samenleving en de burgers zijn assertief genoeg om dan ook inderdaad de koe bij de horens te vatten. Dát en de financiële kant van de zaak - want waar is het einde en waar het begin - brengen het college ertoe hiervoor geen budget ter beschikking te stellen.

De kosten van een referendum worden geraamd op € 0,5 miljoen en er wordt van één referendum per collegeperiode uitgegaan. Maar dat is slechts een indicatie, want het college bepaalt natuurlijk niet dat er in een periode maar één referendum mag worden gehouden. Als de Drentse samenleving dwingt tot het houden van vier referenda, gaat de algemene reserve met € 2 miljoen naar beneden. Dan ontstaat een nieuw probleem. Als overeenstemming kan worden bereikt over het op een gezamenlijk tijdstip houden van een referendum en verkiezingen, dan moet dat natuurlijk zo gebeuren, maar het mag nooit zo zijn dat een burger op een bepaald moment wordt weerhouden van een referendum omdat hij dan maar op de verkiezingen moet wachten, want dan zouden alle mogelijke politieke besluiten ook op de verkiezingen moeten wachten.

De heer HARLEMAN vraagt wat het college van de politieke partijen en fracties die tegen het besluit waren waarover een referendum is uitge-

schreven, verwacht. Is het de bedoeling dat die partijen dan het in meerderheid genomen besluit gaan verdedigen?

De heer SCHAAP meent dat er voor GroenLinks niets mooier is dan wanneer een referendum wordt gehouden over een onderwerp waar de meerderheid van de staten voor was en alleen die fractie tegen. Het is fantastisch om dan het middel referendum te hebben om de eigen achterban te vergroten.

De heer HARLEMAN zegt niet de toekomstige gedeputeerde een vraag te hebben gesteld, maar het college.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat zolang er een monistisch systeem is, dé staten van Drenthe gebonden zijn aan een in meerderheid genomen besluit en geacht worden daaraan uitvoering te geven en het te verdedigen. Maar als er sprake is van een omstreden besluit - en in de dualistische situatie zal dit zeker voorkomen - en de samenleving laat blijken ertegen te zijn, gaat het te ver van een fractie die ook tegen was te eisen dat zij op de bres gaat staan voor het toch door laten gaan van dat besluit. In het geval van GroenLinks zou het kunnen gaan om het doorgaan van de aanleg van de Zuiderzeelijn. Die fractie mag dan rustig roepen er altijd al tegen te zijn geweest.

TWEEDE TERMIJN

De heer ENGELS heeft met zijn uitspraken over de voorlichting, en dus uitdrukkelijk niet de campagne, het volgende bedoeld. In het merendeel van de gevallen waarin een referendum wordt gehouden, komt er een soort van folder of referendumkrant uit waarin een toelichting op de vraagstelling wordt gegeven. Burgers die de vraag voorgelegd krijgen of zij voor of tegen een bepaald besluit zijn, hebben er toch wel behoefte aan op een enkel A4'tje te kunnen lezen waarop dat besluit gebaseerd was. Natuurlijk hoeft de overheid niet de campagne van de tegenstanders te financieren, maar de overheid is toch eigenlijk wel gehouden objectieve voorlichting te geven en daarom zouden in de toelichting ook de tegenstanders de kans moeten krijgen op de een of andere manier ook hun mening kenbaar te maken.

Het college zegt dat er nog andere wetgeving moet komen en dat de Trw pas een eerste vorm is, maar via amendement is heel uitdrukkelijk in de wet opgenomen dat gemeenten en provincies de bevoegdheid hebben aanvullende mogelijkheden te scheppen. Daarvan is in het voorliggende stuk niets terug te vinden. Het college zou via een analyse duidelijk moeten maken welke mogelijkheden dat dan zijn en hoe het over die mogelijkheden denkt. Zo'n analyse hoeft niet veel te kosten, want spreker wil wel aangeven waar de literatuur over dit punt is te vinden. Op grond van die analyse kunnen de staten besluiten of zij dit minimale model dat nu voorligt wel voldoende vinden. Er is geen enkel juridisch beletsel om niet met zo'n analyse te komen.

De heer BLANKSMA sluit zich bij de opmerkingen van de heer Engels aan.

De heer SCHAAP heeft op zich niets tegen wat de heer Engels voorstelt, maar hij vraagt zich af waarom de discussie niet wordt gevoerd op het moment dat een referendum zich aandient. Waarom nu?

De heer ENGELS wijst erop dat wanneer deze verordening is aangenomen en de discussie niet is gevoerd, zo'n ander referendum zich niet aandient. Op grond van deze verordening is het immers alleen mogelijk een referendum te houden over een verordening. Daarmee is de lijst van onderwerpen zeer beperkt. De aanvullende mogelijkheid die er door de Tweede Kamer bij amendement is ingebracht, is bedoeld om ook over andere besluiten een referendum mogelijk te maken. Provincies en gemeenten moeten dit dan wel in hun verordening regelen. Het lijkt spreker goed te bekijken wat de mogelijkheden op dit punt zijn en hierover een oordeel te vormen.

De heer SWIERSTRA blijft bij zijn constatering dat de staten instemmen met het voorliggende stuk. Het antwoord op de vraag waar de grens ligt tussen objectieve informatieverstrekking en "propaganda" is lastig te geven. Die vraag moet volgens spreker maar bij het eerstvolgende referendum beantwoord worden. Het lijkt hem overigens moeilijk de grens te bepalen tussen objectieve voorlichting en het verdedigen van het eigen verhaal.

De heer ENGELS zegt in dit geval dat gevoel helemaal niet te hebben.

De heer SWIERSTRA is van oordeel dat het door de Tweede Kamer aangenomen amendement overheden terecht de mogelijkheid geeft hun eigen huishouding te regelen, dus ook zelf te bepalen hoe zij met hun burgers communiceren. De vraag is alleen of de meerderheid van de staten op dit moment wel behoefte heeft een aan exercitie waarbij op veel meer onderwerpen wordt ingegaan dan die welke nu zijn genoemd, in plaats van te wachten op de uitkomst van de landelijke discussie over het organiseren van echte referenda. Als de staten daarover een analyse willen, dan kan die er komen, want de informatie is al in huis. Het is ook niet nodig daarvoor professoren in te huren. Maar op dit moment ziet het college zo'n analyse weinig opleveren. Maar als de staten zo'n analyse willen? Geen enkel probleem!

De VOORZITTER verzoekt de commissie aan te geven of die nadere analyse gewenst wordt.

De heer NIJENBRINKS heeft, voorzover die analyse bedoeld is om te bewerkstelligen dat er nog sneller en nog vaker over allerlei zaken een referendum gehouden wordt, daaraan geen behoefte. De voorliggende verordening vindt hij als start meer dan voldoende.

De VOORZITTER verzoekt de commissie de discussie niet te heropenen en alleen met "ja" of "nee" te reageren.

De heer SCHAAP lijkt zo'n analyse niet verkeerd. Als wordt besloten het systeem van referenda in te voeren, moeten niet nog meer drempels op de weg worden gezet.

De heer VAN GLANSBEEK lijkt het duidelijk dat het CDA als het om referenda gaat niet vooroploopt. Deze minimale variant is dan al heel wat. Als de gevraagde informatie toch zo gemakkelijk op te hoesten is, lijkt het spreker het beste dat de fractie van D66 in de komende statenvergadering een amendement indient en dan met redenen omkleedt waarom die analyse zou moeten worden gemaakt.

De heer WENDT deelt mee dat zijn fractie geen behoefte heeft aan een nadere analyse.

De heer VAN DER SCHOOT is voor aanvullende mogelijkheden. Hij is daarom voor het verzoek van D66.

De heer GAASBEEK zegt voor het referendum te zijn, omdat het een mogelijkheid is om de mening van de burger te peilen. Hij is er daarom ook voor dat naar aanvullende mogelijkheden wordt gezocht.

De heer SWIERSTRA zegt, dat nu vrij breed de behoefte wordt gevoeld die mogelijkheden nog eens te bekijken, het college in een notitie een aantal zaken op een rijtje zal zetten. Hij dringt erop aan geen amendementen in te dienen. Het gaat om uitvoering van de wet. Natuurlijk kan ook het standpunt worden ingenomen dat partijen die aanvullende mogelijkheden willen maar met een voorstel moeten komen. De staten moeten hierover maar besluiten.

De VOORZITTER concludeert dat de commissie positief adviseert over het statenstuk, dat de meerderheid van de commissie het college verzoekt met een nadere analyse te komen van de aanvullende mogelijkheden en dat de fractie van het CDA de suggestie voor het indienen van een amendement intrekt.

8. Brief van gedeputeerde staten van 11 februari 2002, kenmerk 6/6.4/2002001094, inzake Groningen Airport Eelde

De heer ENGELS heeft waardering voor de kwaliteit van de brief: kort maar met een hoge informatieve waarde. Omdat het om een belangrijke zaak gaat, zou naar zijn mening de brief zonder meer op de agenda van de commissie moeten worden geplaatst.

De stappen die nu moeten worden gezet - een mogelijke overname van de rijksaandelen, een mogelijke afkoop van de verliesbijdrage, de zeggenschapsstructuur en het bestuur van de luchthaven - bepalen in belangrijke mate de toekomstige positie van de luchthaven.

Hoe is het met de bevoegdheden van provinciale

staten op dit punt gesteld? Volgens de brief moeten de staten en de gemeenteraden over de zeggenschapskwes­tie expliciete besluiten nemen, maar hoe zit het dan met financiële zaken als de verliesafdekking, die alleen al vanwege het budgetrecht niet geheel buiten de staten om geregeld kunnen worden?

Wat is de inzet van het college in de onderhandelingen die met de andere regionale aandeelhouders moeten worden gevoerd als het gaat om de eventuele aankoop, of misschien wel het krijgen, van de aandelen? Wordt dan tot elke prijs gegaan en is er misschien een relatie met de economische ontwikkeling van de luchthaven? Kan hierover al iets gezegd worden zonder dat nu de hele onderhandlungsstrategie op tafel wordt gelegd? De mededeling op pagina 2 van de brief dat de regionale aandeelhouders hebben besloten hun verliesbijdrage gedurende tien jaar af te dekken, heeft spreker verbaasd. Dit is dan namelijk geheel buiten de staten om besloten, terwijl er wel financiële gevolgen zijn, omdat de luchthaven kampt met een structureel verlies.

Is het, gelet op de door het Rijk geboden afkoop­som, niet van belang uit te gaan van helemaal geen structureel verlies, omdat het, wanneer er sprake is van een verlies, het een zaak van de luchthaven zelf is om de eigen broek op te houden?

De heer WEGGEMANS dankt de heer Engels voor zijn compliment.

Het Ministerie van Verkeer en Waterstaat wilde heel snel van zijn aandelen af, maar omdat het om aandelen gaat, is het een kwestie geworden van het Ministerie van Financiën en dat ministerie heeft niet zo'n haast. Als de aandelen aan de huidige aandeelhouders worden aangeboden, komen ook de staten in beeld. De provincies Groningen en Drenthe hebben een ongeveer even groot percentage aandelen en het college van Drenthe ziet geen aanleiding daarin verandering te brengen, maar het aandeelhoudersoverleg moet nog beginnen.

Drenthe kent een maximale verliesafdekking en die zal zeker niet hoger worden.

De heer ENGELS maakt uit de brief op dat is afgesproken die verliesafdekking nogmaals tien jaar te laten gelden.

De heer WEGGEMANS zegt dat de verliesafdekking gewoon in de begroting en in de meerjarenraming is opgenomen. De minister wil de verliesafdekking van het Rijk afkopen, maar wil wel dat de luchthaven nog tien jaar bestaat. De partijen die de verliezen af moeten dekken hebben aangegeven het maximale bedrag in hun meerjarenramingen te hebben opgenomen, zodat vanzelf tien jaar in beeld komt.

Drenthe zou ook kunnen overgaan tot afkoop van zijn verliesafdekking. Het college is daar nog niet mee bezig, maar het is een mogelijkheid.

De staten ontvangen binnenkort informatie over het aandelenverhaal. De luchthaven is bezig met een businessplan en het college hecht eraan dat het zo goedkoop mogelijk uitpakt. Het businessplan is echter een zaak van de luchthaven en van de Raad van Commissarissen (RvC). Drenthe is dan wel aandeelhouder, maar de aandeelhouder regelt zulke dingen niet als eerste.

De heer HARLEMAN beschouwt de brief als dienstverlening aan de staten. Zijn fractie voelt er niets voor dat de provincie aandelen van het Rijk overneemt. Verder moet de verliesbijdrage eerder dan na tien jaar worden afgebouwd. De afspraak was ook dat na de baanverlenging de verliesbijdrage verleden tijd zou zijn.

Toen de oude gemeente Roden zijn aandelen inleverde, is uitdrukkelijk afgesproken dat die niet ten laste zouden komen van de overige regionale aandeelhouders, terwijl uit de brief blijkt dat de verliesbijdrage van Roden over die aandeelhouders wordt uitgesmeerd. Het gaat maar om een klein bedrag, maar het scheidt een precedent. Zo zou bij inlevering door de provincie Drenthe van haar aandelen de verliesafdekking over de overige aandeelhouders uitgesmeerd kunnen worden?

De heer NIJENBRINKS vraagt of die verliesafdekking voor tien jaar vanaf 1991 geldt of voor een periode van tien jaar vanaf het hernieuwde overleg in 2001.

De heer SCHAAP herinnert aan de boodschap die zijn fractie het college enige tijd geleden heeft meegegeven toen het ging om overname van aandelen.

Als de aandelen van een van de vertrekkende aandeelhouders niet door de overige aandeel-

houders moeten worden overgenomen, zoals GroenLinks stelt, naar wie moeten die aandelen dan gaan?

De heer HARLEMAN meent dat die aandelen dan naar een andere partij moeten gaan. En overigens beslist GroenLinks niet voor anderen.

De heer SCHAAP vraagt of dan op private "anderen" wordt gedoeld of op overheden.

De heer HARLEMAN zegt dat een uitspraak hierover te veel gevraagd is, want GroenLinks gaat daar absoluut niet over. Het enige wat hij heeft willen zeggen is dat het antwoord van zijn fractie op de vraag of dan de provincie Drenthe een deel van die aandelen over zou moeten nemen, "nee" is.

De heer GAASBEEK heeft liever dat de provincie de aandelen in handen heeft dan dat private personen of instellingen greep op de luchthaven krijgen. Over de prijs moet natuurlijk wel onderhandeld worden.

De heer WEGGEMANS zegt dat de minister de periode van tien jaar in december 2001, toen het akkoord werd gesloten, laat beginnen. Zij heeft inmiddels het geld aan de luchthaven overgemaakt en spreker weet nu ook niet meer hoe het moet als de luchthaven failliet gaat. Drenthe heeft de minister laten weten dat er geen enkele reden is om te veronderstellen dat de maximale verliesafdekking politiek onder druk staat.

De provincies hadden een deel van Noordenveld er niet bij kunnen nemen als zij elk jaar al de maximale verliesafdekking hadden moeten betalen.

De heer HARLEMAN wijst op het besluit van de aandeelhouders dat de aandelen van Roden niet gecompenseerd zouden worden. Omdat er toevallig ruimte zit tussen wat betaald moet worden en het maximumbedrag daarvoor, wordt dit besluit niet uitgevoerd. Spreker denkt dat dat niet kan.

De heer WEGGEMANS zegt niet te weten waaruit het verlies van Noordenveld is betaald. Zo de commissie dat wil, kan zij dit op papier krijgen. Het overnemen van de aandelen van het Rijk is nu nog niet aan de orde en hoe de andere partijen

daarover denken, is spreker ook nog niet bekend. Omdat de zaak nu in handen van het Ministerie van Financiën is, kan de afwikkeling nog wel enige tijd duren.

De heer ENGELS vindt de kwestie van de verliesafdekking nog niet duidelijk.

Op verzoek van het Rijk zijn de overige aandeelhouders betrokken bij de onderhandelingen over de afkoop en tijdens die onderhandelingen hebben de regionale aandeelhouders laten weten hun verliesbijdrage tien jaar - en spreker gaat ervan uit dat dit dan vanaf 2001 is - te zullen voortzetten.

De heer WEGGEMANS bevestigt dit vermoeden.

De heer ENGELS vraagt waar dan het budgetrecht van de staten blijft.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de staten het budget reeds gevoteerd hebben. Het zit in de meerjarenraming.

De heer ENGELS vindt dit geen correcte gang van zaken.

De heer MASTWIJK meent dat D66 dan bij de behandeling van de meerjarenraming een amendement moet indienen dat ertoe strekt deze verliesafdekking te stoppen.

De heer ENGELS merkt op dat het veeleer de vraag is of het college juridisch de bevoegdheid had om zomaar, dus zonder instemming van de staten, op voorhand in te stemmen met een verlenging van de verliesafdekking.

De heer WEGGEMANS zegt dat er geen sprake is van verlenging van de verliesafdekking. Aan de verliesafdekking is geen termijn gesteld. Er was ook geen koppeling met de baanverlenging anders dan dat de minister niet eerder over terugtrekking zou beginnen - het staat allemaal in de nota RELUS - dan nadat de baan verlengd zou zijn. Het was wel geen keiharde voorwaarde, maar het Noorden heeft wel getracht de minister zo lang mogelijk aan die uitspraak te laten houden.

De heer HARLEMAN adviseert het college de nota Ready for take off nog eens te lezen.

De heer WEGGEMANS zegt dit met genoegen te zullen doen.

9. Statenstuk 924, Projectontwikkeling scholing werkenden en vraaggerichte scholing

De heer WENDT deelt mee dat zijn fractie hetgeen wordt voorgesteld als een goede ontwikkeling beschouwt en daarom met het statenstuk instemt.

De heer HOLMAN sluit zich hierbij aan.

De heer NIJENBRINKS zegt altijd voor scholing te zijn als die scholing gericht is op werkgelegenheid, maar desondanks heeft hij toch wat vragen bij dit statenstuk.

In het stuk staat dat bij gebrek aan mankracht en deskundigheid Drenthe en Fryslân een bureau in Groningen een opdracht geven, terwijl er eigenlijk drie opdrachtgevers zijn, omdat ook de provincie Groningen meedoet.

Uit de offerte blijkt dat het BOA niet meer is dan een doodnormaal subsidieloket, omdat het zich op alle in de maatschappij voorkomende sectoren richt. Omdat er sprake is van slechts twee opdrachten per provincie per jaar, vraagt spreker zich af waaruit de selectiviteit moet blijken.

(De heer Swierstra verlaat de vergadering.)

De heer IETSWAART deelt mee dat ook zijn fractie over het algemeen positief is over voorstellen die bedoeld zijn om mensen aan de slag te helpen, met name als het gaat om langdurig werklozen.

Het voorstel is bedoeld om tot een betere afstemming te komen tussen vraag en aanbod. Door scholing van werkzoekenden wordt gepoogd beter aan te sluiten op de vraag van het bedrijfsleven.

Om de vestiging van bedrijven te stimuleren zijn het hebben van voldoende gekwalificeerde arbeidskrachten en het op peil houden van de kwaliteit van belang.

Hoeveel mensen hebben als gevolg van scholing werk gevonden dan wel behouden en weegt dit aantal op tegen de kosten? Kan het college toezeggen dat die gegevens aan het eind van het jaar, bijvoorbeeld door middel van een tussenrap-

portage, beschikbaar komen en dat er dan opnieuw over gesproken kan worden?

Zijn er inmiddels door de drie provincies afspraken gemaakt over het afdekken van de wachtgelden en de arbeidsongeschiktheidsrisico's? Is hiervoor dekking in de begroting aangegeven? Moet dan gedacht worden aan het provinciale Wachtgeldfonds?

De heer GAASBEEK meent dat het voorstel past in het werkgelegenheidsbeleid, het Kompasbeleid en in de noordelijke samenwerking. Wat hem betreft krijgt het stuk de A-status.

De heer VAN DER SCHOOT kan wel met het stuk instemmen, maar hij deelt de teleurstelling van de heer Nijenbrinks: het gaat meer om bureaucratische ondersteuning dan om het geven van hulp aan degenen die het nodig hebben.

De heer BLANKSMA wijst erop bij dit onderdeel van het Kompas al eens de vraag te hebben gesteld of het allemaal wel volgens plan gaat als de vraag uit de samenleving rustig wordt afgewacht. Daarom is hij blij met de actieve rol van het SNN. Zijn fractie steunt het voorstel.

De heer BOER merkt op dat zijn fractie met het voorstel instemt. Het is jammer dat de O&O-fondsen het Noorden laten liggen. Hij verzoekt het college te stimuleren dat ook vanuit deze fondsen gelden naar het Noorden komen en deze vervolgens in de verschillende sectoren in te zetten.

De heer WEGGEMANS zegt dat het BOA een volwaardige dochter is van de provincie Groningen. Het is alleen voorzien van een eigen bestuur, met de gedeputeerde als voorzitter. Het is volgens Groningen dan ook veel meer dan gewoon een loket en binnen de eigen organisatie wordt het zeer gewaardeerd. Het is het BOA bijvoorbeeld wel gelukt vanuit Brussel EQUAL-gelden te krijgen.

Omdat het aan het zelf organiserend vermogen van het bedrijfsleven ontbreekt, is iets extra's nodig. Vanuit het Kompas is steeds op dergelijke projecten ingezet, maar die zijn er niet gekomen. Ook de Tenderregeling brengt in dit opzicht te weinig op. De bedrijven geven toe dat zij het niet aankunnen, zodat er ook buiten de bedrijven

georganiseerd moet gaan worden.

Het BOA is geen opleidingsinstituut en moet dat ook niet zijn, want daarvoor zijn de Regionale Opleidingcentra (ROC's) en dergelijke. Het gaat om de organisatie en om de mogelijkheid te putten uit de landelijke O&O-fondsen. Daar is projectopzet voor nodig en die projectopzet kan het BOA leveren.

Drenthe en Fryslân hebben er bewust voor gekozen het BOA nog niet noordelijk te maken; zij willen eerst de effecten zien. Daarom wordt een opdracht aanbesteed. Wat in de offerte staat over wachtgeld en dergelijke is daarom niet aan de orde. Het BOA wilde dit uiteraard wel anders, maar heeft de aanbesteding geaccepteerd.

Over het resultaat zal pas na twee jaar gerapporteerd worden, want dan is het project af. Suggesties voor bepaalde opleidingen en scholing worden aangeleverd door het Centrum voor Werk en Inkomen. Het BOA is met een drietal medewerkers ook heel actief in dat circuit.

Fryslân en Drenthe hadden natuurlijk ook voor een ander bureau kunnen kiezen, maar hebben besloten in SNN-verband aan te sluiten bij wat in Groningen al tot veel tevredenheid functioneert. Als het allemaal heel goed gaat, is Drenthe bereid na twee jaar de mogelijkheid te bekijken van het BOA een noordelijk bureau te maken.

Het ministerie durfde in het kader van ESF-3 geen geld voor deze activiteiten beschikbaar stellen.

Omdat de medewerkers in dienst zijn van de provincie Groningen, is wachtgeld niet aan de orde.

(De heren Blanksma en Wendt verlaten de vergadering.)

TWEEDE TERMIJN

De heer NIJENBRINKS blijft bij zijn mening dat het eigenlijk een subsidieloket is. Hij begrijpt de systematiek wel, maar wie bepaalt nu welke drie projecten in die twee jaar in aanmerking komen?

De heer WEGGEMANS wijst erop dat het gaat om zes projecten met zeshonderd deelnemers; een project met tien deelnemers valt dan af. Het gaat om meer dan zomaar een cursusje.

De heer IETSWAART vraagt of hij goed begrepen heeft dat opdrachten worden verleend via het aanbestedingsmodel, dat in de aanbesteding de

te behalen resultaten duidelijk zijn vermeld en dat er geen sprake is van wachtgeldproblematiek.

De heer WEGGEMANS bevestigt dit.

Hij herhaalt dat het gaat om zes projecten met rond zeshonderd deelnemers. Het BOA werkt met projecten en niet met individuele cursussen. Wel kunnen diverse cursussen ondergebracht worden in een project. Om een project neer te zetten is organiserend vermogen nodig. Het gaat dus niet om de opvang van werknemers van bedrijven die ontslagen worden en voor wie een sociaal plan is opgesteld.

Fryslân en Drenthe willen voor het geld dat zij hiervoor uittrekken zes projecten hebben met ongeveer zeshonderd deelnemers. Het kunnen er ook vijf of acht zijn, maar het aantal deelnemers moet rond de zeshonderd zijn. Natuurlijk valt niet te ontkennen dat er ook enige relatie is met opleidingen die op een bepaald moment worden aangeboden.

De heer NIJENBRINKS begrijpt wel dat het BOA geen ROC is. Hij wijst erop dat in het verleden ieder bedrijf dat een beroep deed op ESF-gelden aan bepaalde criteria moest voldoen. Maar als het maar drie projecten per jaar kunnen zijn, dan moet nogal geselecteerd worden.

De heer WEGGEMANS zegt dat hierover overleg is geweest met het BOA, omdat de opdracht ook voor het BOA acceptabel moest zijn.

Het ESF-loket Noord-Nederland bestaat niet meer. Dat loket zit nu centraal in Den Haag en is alleen toegankelijk voor gemeenten en niet voor een organisatie. De ervaring leert dat om het hele circuit dat gemeenten dan moeten doorlopen te ondervangen, een bureau als het BOA nodig is. Het kan beschouwd worden als een voortzetting van het ESF-loket, maar dan veel kleiner en gericht op wat het BOA kan behappen. Mocht het allemaal heel succesvol verlopen dan zijn de zes projecten heel snel uitgezet en dan kunnen heel snel vervolgstappen gezet worden, waarvoor het college dan weer bij de staten terugkomt.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie unaniem positief adviseert.

Zij zal het college voorstellen de status van het stuk te wijzigen in A.

10. Statencommissiestuk van 28 januari 2002, kenmerk 4/6.16/2001012034, Revitalisering bedrijventerrein Leemdijk te Smilde

De heer HOLMAN deelt mee dat zijn fractie met het voorstel kan instemmen. Al bij de behandeling van het Provinciaal omgevingsplan heeft het CDA aangedrongen op revitalisering als het gaat om woningbouw en industrieterreinen in plaats van nieuw te bouwen of aan te leggen.

Betekent de voorgestelde financiering dat alle industrieterreinen die niet binnen het Kompas vallen en die willen revitaliseren, aanspraak kunnen maken op provinciale subsidie?

De heer GAASBEEK steunt het project omdat het de vitaliteit en leefbaarheid van het platteland vergroot. Hij vindt echter de bijdrage van de provincie in verhouding tot die van de ondernemers vrij groot. De ondernemers betalen slechts 10%, terwijl zij toch in feite van de revitalisering profiteren. Omdat dit project als voorbeeld kan dienen, gaat hij met de provinciale bijdrage akkoord. Maar gaat van deze bijdrage van de provincie geen precedentwerking uit?

De heer IETSWAART deelt mee dat zijn fractie in het algemeen voorstander is van het revitaliseren van bedrijventerreinen. De Leemdijk is hiervan een goed voorbeeld, al is spreker over de ligging van het terrein bepaald niet enthousiast. Hij hoopt dat door de revitalisering het beeld van het terrein op het gewenste niveau kan worden gebracht. Hij vraagt hierbij wel aandacht voor het aspect duurzaamheid.

Omdat de ondernemers op het terrein bereid zijn bij te dragen in de kosten, stemt D66 met het voorstel in.

De heer NIJENBRINKS vindt dit voorstel in het provinciale beleid passen. Zijn fractie stemt ermee in.

De heer HARLEMAN zegt zich niet tegen het voorstel te zullen verzetten, maar is het er niet mee eens dat hiervoor provinciaal geld wordt gebruikt. Het terrein moet aangepakt worden omdat een bedrijf jarenlang zijn omgeving heeft verwaarloosd. Het provinciale geld zou vooral moeten worden ingezet voor de duurzaamheid.

De heer BOER zegt blij te zijn dat het terrein wordt gerevitaliseerd. Het wordt hierdoor weer aantrekkelijk voor nieuwe bedrijven en zorgt ervoor dat de daar al gevestigde bedrijven er blijven zitten. Dat is goed voor de leefbaarheid van Smilde en voor het behoud van arbeidsplaatsen. Omdat het terrein niet onder de economische kernzones valt en er dus geen kompasgeld beschikbaar wordt gesteld, is het goed dat het college heeft besloten hiervoor wel geld uit te trekken.

De heer WEGGEMANS deelt mee dat er op dit moment sprake is van een terrein buiten de kernzones waarvoor een plan klaar is. Voor dit terrein is geen Kompasgeld beschikbaar, maar het college vindt revitalisering van het terrein belangrijk en stelt daarom provinciaal geld beschikbaar. Als er voor revitalisering Kompasgeld beschikbaar is, dragen de ondernemers ook niet veel meer dan 10% bij. De ondernemers beschouwen het terrein als openbare ruimte. Op die houding is veel af te dingen, maar het heeft Midden-Drenthe al heel veel moeite gekost de eigenaren zover te krijgen dat zij bereid waren tot revitalisering over te gaan. Het aspect duurzaamheid is zeker belangrijk, want het kan niet zo zijn dat er over vijf jaar weer gerevitaliseerd moet worden. Maar het bedrijfsleven ziet inmiddels ook wel in dat het verplicht is ook voor de toekomst te zorgen. Het gaat dan niet alleen om milieumaatregelen, er moet ook voor gezorgd worden dat het terrein op niveau blijft. Er wordt nu over gedacht het systeem van Amerika over te nemen, waar iemand die nieuwe grond koopt verplicht is deel te nemen in het parkmanagement, wat betekent dat veel in gezamenlijkheid moet worden gedaan. Op die manier kan zo'n terrein op niveau gehouden worden. Dat zijn nieuwe ontwikkelingen die de provincie graag ondersteunt, maar de initiatieven moeten wel van de ondernemers zelf komen. Het is nog niet zo dat Leemdijk het parkmanagement al heeft geadopteerd, maar de gemeente is al blij met wat er nu gebeurt.

De heer HARLEMAN vraagt of het parkmanagement niet alsnog als subsidievoorwaarde kan worden gesteld.

De heer WEGGEMANS zegt dat in de subsidiebeschikking helder zal worden aangegeven dat voor het op niveau houden van het terrein park-

management het juiste instrument is. Hij zal er bij de gemeente Midden-Drenthe op aandringen te proberen dit bij het bedrijfsleven voor elkaar te krijgen.

De heer IETSWAART dringt erop aan bij subsidieverlening in het kader van revitalisering het aspect duurzaamheid mee te nemen als aandachtspunt.

De heer WEGGEMANS zegt dit toe. Elk Kompas-project wordt al op duurzaamheid getoetst.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie instemt met het voorstel van het college.

11. Statenuk 918, Wijziging Interprovinciale ziektekostenregeling (IZR) 2000

De heer VAN DER SCHOOT vraagt wie allemaal onder die ziektekostenregeling vallen. Vallen, nu er sprake is van meer natuurlijke personen die kunnen toetreden, ook de leden van provinciale staten hieronder?

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het nu nog gaat om personen die bij provincies of nutsbedrijven op de loonlijst staan. De IZR is een zeer gewaardeerde verzekering, maar kent een hoog solidariteitsgehalte. De jongere generatie kijkt daar soms wat anders tegenaan en daarom moet hierover gediscussieerd worden. Het besluit van Den Haag over de ziektekostenverzekering zal wel invloed hebben op wie kunnen toetreden. De IZR is voor gedeputeerden wel toegankelijk en spreker kan zich voorstellen dat ook statenleden wensen toe te treden.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie unaniem positief over dit statenuk adviseert.

12. Statenuk 914, 1^e wijziging provinciale begroting 2002

De heer GAASBEEK vraagt waar het voordeel van € 7.100,- bij de Stichting Herinneringskamp Westerbork vandaan komt. Hij voelt er veel voor dat voordeel bij de stichting te laten.

De heer LESSCHEN wijst op de toelichting op pagina 5 van bijlage 1. Het college heeft in zijn

brief van 16 oktober 2001 al geschreven dat het een correctie betreft.

De VOORZITTER stelt vast dat ook dit statenuk van een positief advies wordt voorzien.

13. Statenuk 927, Deelname aan Europark GmbH

De heer VAN DER SCHOOT vindt de bijdrage meer op subsidieverlening lijken dan op deelname, omdat deelname beleidsmatige en bestuurlijke betrokkenheid suggereert. Hij hoort graag hoe het precies zit.

De heer GAASBEEK vraagt of deze bijdrage te beschouwen is als het meer volstorten van de participatie van de provincie in de Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij (NOM).

De heer HARLEMAN zegt zich in het voorstel te kunnen vinden. Hij heeft wel de indruk dat de weg via de NOM een omweg is om toch te doen wat Europa eigenlijk verbiedt, namelijk directe subsidiëring door de overheid.

Hoe denkt het college hierover?

De heer SCHAAP deelt mee dat zijn fractie met het voorstel instemt.

De heer HOLMAN zegt dat ook zijn fractie met het voorstel instemt.

Alhoewel de gemeente formeel verantwoordelijk is, is de provincie via haar deelname toch partner en wat gebeurt er dan als het allemaal niet lukt. Was het niet mogelijk dit project bij bijvoorbeeld het bedrijfsleven of een projectontwikkelaar onder te brengen? Is deze mogelijkheid wel onderzocht en zo nee, waarom is dit niet gebeurd?

De heer BAAS stemt ook in met het voorstel. Het Europark kan nu gronden gaan aankopen en nu moeten alleen de bedrijven nog komen.

De heer NIJENBRINKS zegt dat ook zijn fractie met het voorstel instemt. Spreker gaat ervan uit dat de ophoging tot € 600.000,- een logisch vervolg is op eerdere stappen. Is het juist dat de weg via de NOM is gekozen om de partiteit tussen de Duitse en de Nederlandse overheden op gelijk niveau te houden?

De heer IETSWAART vindt het Europark in het licht van de Europese eenwording een belangrijk en bijzonder project. De provincie heeft zich aan dit project verbonden en kan zich er ook niet aan onttrekken. Maar de financiële risico's en bestuurlijke belangen dienen wel goed geregeld te zijn. Het is terecht dat geen lid van het college wordt benoemd in de RvC, maar waarom viel het nemen van dit besluit het college zo zwaar? Wie wordt dan wel benoemd? Wordt dat iemand van de NOM en zit die dan in de RvC zonder last of ruggespraak?

Volgens § 8.1. heeft iedere vennoot, dus ook de NOM, het recht een lid naar de RvC af te vaardigen. Datzelfde recht hebben de provincie Drenthe en de deelstaat Nedersaksen. Hoe verhoudt dit artikel zich met het standpunt van het college om geen vertegenwoordiger van de provincie af te vaardigen? Gaat de provincie misschien geen gebruikmaken van haar recht en wat doet Nedersaksen dan?

Is er een risicoanalyse gemaakt en zo ja, kunnen de staten daarover beschikken?

Over de hardheid van de financiële afdekking heeft spreker enige twijfel want de omzetting van ontwikkelingsmaatschappij naar exploitatiemaatschappij ligt in de lijn van de plannen. Daarmee komen de financiële risico's bij de vennoten te liggen, maar de NOM neemt namens de provincie als vennoot deel in het Europark. Hoe is de relatie tussen de provincie en de NOM geregeld? Als de exploitatie niet naar verwachting verloopt, hebben dan de financiële risico's invloed op de NOM dan wel op de provincie of worden de risico's afgedekt door de gemeenten Coevorden en Emlichheim?

In § 16.2 staat dat eventuele verliezen over een boekjaar indien mogelijk door onttrekking van financiële en winstreserves worden gedekt. Als dit niet mogelijk is, wie betaalt dan?

Is de garantieverklaring van Coevorden en Emlichheim al getekend of wordt hiermee gewacht tot de staten een besluit hebben genomen? Sprekers fractie krijgt graag inzicht in die garantieverklaring.

De heer WEGGEMANS merkt op dat de provincie Drenthe altijd heeft gezegd als aandeelhouder uit te treden zodra de GmbH risicodragend optreedt. De provincie is nu aandeelhouder voor € 5.000,--. De GmbH moet nu risico gaan dragen, met name omdat de Samtgemeinde Emlichheim grote stukken grond moet kopen. Op het kleine Nederlandse

deel heeft Coevorden alle grond, behalve het stuk van de bekende familie die weigert te verkopen, maar de overige grond is in handen van Emlichheim of moet nog door die gemeente verworven worden. Het grondbedrijf van Emlichheim was niet in staat binnen de gemeentelijke huishouding die gronden te verwerven. Allerlei constructies, waaronder die van PPS, zijn de revue gepasseerd, maar de inbreng van Duitse kant en die van de gemeente Coevorden heeft veroorzaakt dat de GmbH het risico nu bij de gemeenten neerlegt, hetgeen gelet op het feit dat zij nu ook risico dragen ten aanzien van de gronden, niet onlogisch is. Het projectmanagement is afgedekt door Interreg-subsidies en de aandeelhouders hebben tot nu toe nooit iets bij hoeven dragen omdat er geen verlies was.

De NOM wordt aandeelhouder en neemt daarbij de aandelen van de provincie ad € 5.000,-- over. Er zit al iemand van de NOM in de RvC.

Om als provincie Drenthe niet geheel te verdwijnen wordt dezelfde constructie gekozen als Nedersaksen heeft gedaan. De Niedersächsische Immobiliengesellschaft für Landesentwicklung und Wohnungsbau mbH (NILEG) heeft het bedrag van DM 500.000,-- van Nedersaksen steeds op de bank gehad. Nu de GmbH risico moet dragen en naar de bank moet, is de oude afspraak over de pariteit weer naar boven gehaald. Drenthe zou dus DM 500.000,-- moeten bijdragen. Dat is nog niet gestort. Spreker heeft nog getracht het bedrag over de NOM en de provincie Drenthe te verdelen, maar dat was voor de NOM onbespreekbaar. De NOM heeft al moeite genoeg met dit voorstel, want het vreest dat andere bedrijventerreinen ook om participatie gaan vragen. Maar de RvC heeft zich bereid verklaard dit voorstel te volgen, mits de staten van Drenthe er ook mee instemmen.

Op grond van dit alles claimt Drenthe net als Nedersaksen en zonder aandeelhouder te zijn een zetel in de RvC. Van Duitse zijde is er sowieso meer betrokkenheid want het graafschap Bentheim is ook aandeelhouder en zit ook in de RvC.

Op grond van de Nota bestuursfuncties zal geen gedeputeerde meer zitting nemen in de RvC. Nedersaksen benoemt een ambtenaar van het Ministerie van Wirtschaft uit Hannover, maar het college van Drenthe heeft nog geen besluit genomen. Natuurlijk kan ook hier de pariteit op losgelaten worden en kan een ambtenaar van de pro-

vincie worden benoemd, maar het kan ook iemand van buiten de provincie worden.

Omdat het tot nu toe alleen maar om mensen in dienst van de overheid ging, kregen leden van de RvC geen vergoeding en als iemand van buiten de overheid wordt benoemd zal er toch iets geregeld moeten worden. De Duitsers hechten zeer aan 100% overheidsdeelname. Het PPS-verhaal begrijpen zij amper, want in hun visie wil een ondernemer die ergens instapt daar alleen maar aan verdienen. Er wordt druk geprobeerd de Duitsers in de Nederlandse richting te krijgen. Aan bedrijventerreinen wordt, in tegenstelling tot woningbouw, amper verdiend, want de werkzaamheden van aannemers beperken zich vooral tot de aanleg van wegen. PPS-constructies en bedrijventerreinen combineren niet gemakkelijk, maar er wordt nog wel op ingezet.

De kosten voor de provincie zijn € 250.000,-- en dit bedrag wordt min of meer als subsidie aan de NOM verstrekt. Uiteraard wordt hierover een contract met de NOM gemaakt en mocht de NOM het bedrag ooit terugkrijgen, dan wil de provincie het ook terug hebben. Voor de NOM is dit wel een bekende constructie.

Het college heeft zich er uitvoerig over beraden in hoeverre Drenthe terug zou moeten treden. De Nota bestuursfuncties staat niet toe dat een gedeputeerde lid wordt van de RvC, maar er is een verstandige oplossing gevonden.

Het is niet zo dat Europa de provincie verbiedt geld in het Europark te steken. Het is echter provinciaal beleid om niet met geld of aandelen te participeren in allerlei zaken. Daarom heeft de provincie voor de constructie via de NOM gekozen.

De gemeenten zijn verantwoordelijk voor alles wat er gaat gebeuren. Er zal een overeenkomst moeten worden getekend, maar dat is interessanter voor de NOM, de NILEG en het graafschap Bentheim, dus voor de aandeelhouders dan voor de provincie Drenthe, want Drenthe zal nooit verder gaan dan het bedrag van € 250.000,-- en de NOM is niet van plan daar nog een extra cent aan toe te voegen.

Er is overleg geweest met Emmen, want de NOM hechtte aan het akkoord van Emmen ten aanzien van deze participatie.

Het wachten is nu op de bedrijven en daarvan komen er op dit moment weinig langs met echte vestigingsplannen. Er zijn wel veel contacten,

maar het nemen van een besluit duurt al gauw een paar jaar en soms verdwijnen contacten zo maar.

De heer NIJENBRINKS wijst op de tendens om op de wat strakke voorwaarden ten aanzien van de omvang van het grondgebruik voor een bedrijf dat zich wil vestigen terug te komen om zodoende de ontwikkeling wel op gang te krijgen.

De heer WEGGEMANS merkt op dat dit een volledig Nederlandse discussie is, die aan Duitse zijde geen enkele rol speelt. Bentheim houdt vast aan grootschaligheid, omdat er voldoende terreinen zijn voor andersoortige bedrijven. De discussie aan Nederlandse kant is vooral op gang gekomen door de uitspraak van minister Pronk, die inmiddels door de provincie is overgenomen, dat de rijksweg niet overgestoken moet worden en dat maar van het Europark gebruik moet worden gemaakt. Maar aan Nederlandse kant heeft het Europark weinig grond en bovendien zit er nog een eigenaar die niet wenst te verkopen. De ont-eigening is vanwege een vormfout al een keer mislukt. Verder zit er rond het bedrijf lams nog een behoorlijke milieuzone waarin ook niet veel kan. Het lijkt wel heel positief dat in Coevorden alles mag, maar in feite kan er niet zoveel. Dit Europark is mede ontstaan omdat Coevorden aan de grens zat en toch verder wilde gaan. Er gebeurt van alles, het is een leerproces voor velen en er is heel veel grond beschikbaar. Eenieder kan er terecht.

TWEEDE TERMIJN

De heer VAN DER SCHOOT vindt het al met al een heel gezellig verhaal van de gedeputeerde. De trein is wel voor driekwart leeg, maar er is veel hoop en de ontwikkelingen zijn goed. Spreker zegt wel akkoord te gaan met het statenstuk.

De heer GAASBEEK zegt dat zijn vraag niet is beantwoord.

De heer WEGGEMANS zegt dat dit bedrag niets met het niet volgestorte deel in het NOM-kapitaal heeft te maken. Er wordt een overeenkomst met de NOM gemaakt, waarin in ieder geval komt te staan dat wanneer de NOM het geld terugkrijgt, de NOM het aan de provincie teruggeeft.

De heer HOLMAN dringt erop aan het lidmaatschap van de RvC niet ambtelijk in te vullen, maar een bestuurder uit andere sferen te benoemen. In ieder geval geen statenlid.

De heer WEGGEMANS zegt dat hierover ook met de Duitse kant zal worden overlegd, omdat de partiteit wel van belang wordt gevonden. De term oud-gedeputeerde is in dit verband al eens gevallen.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie unaniem positief adviseert. Zij zal het college voorstellen de status van het stuk te veranderen in A.

(De vergadering wordt voor enige minuten geschorst en daarna hervat.)

14. Notitie inzake perikelen rond de BVO Emmen, toegezonden bij brief van de heer J. Mastwijk, voorzitter CDA-fractie, van 20 februari 2002

De heer MASTWIJK meent dat hetgeen zijn fractie wil weten helder en duidelijk in de acht vragen is verwoord. Hij verwacht op die vragen een helder antwoord.

De heer WEGGEMANS zegt dat de onderliggende stukken inderdaad ter inzage hebben gelegen, maar niet meer op de dag van de statenvergadering. Die stukken zijn nog steeds in te zien bij de Afdeling Economie en, voorzover ze openbaar zijn, nog steeds te verkrijgen.

Er waren twee accountantsverklaringen, een voor het al voorbijge jaar en een voor het aanstaande jaar. Ook de balans was goedgekeurd. In die zin hebben de staten indertijd op goede gronden besloten, net zoals de raad van Emmen dat deed. Achteraf is gebleken dat het allemaal anders was, maar de accountantsverklaringen waren de basis voor de subsidieverlening. Het geld dat is verleend aan de BVO Emmen was duidelijk bedoeld om het stadion te vernieuwen. Op 1 november 2000 is een bedrag van f 2,5 miljoen overgemaakt op een rekening van de Rabobank te Emmen. De gemeente Emmen heeft op 9 oktober 2000 eenzelfde bedrag op die rekening gestort. Emmen heeft ervoor gekozen de Rabobank ertussen te zetten en de provincie heeft op dit punt steeds Emmen willen volgen. De Rabobank zou

bewaken dat het geld aan de vernieuwbouw van het stadion werd besteed.

In de statenvergadering is al toegezegd dat er nog een volledig overzicht komt, ook van de Rabobank, over de besteding van het bedrag van f 10 miljoen. In een brief van gisteren van de Rabobank uit Emmen, ondertekend door de accountmanager grootbedrijf van de Rabobank te Emmen - boven de brief staat "vertrouwelijk" - staat dat uit de administratie blijkt dat de gelden van de gemeente Emmen en de provincie Drenthe louter en alleen zijn gebruikt voor betalingen die rechtstreeks betrekking hebben op de vernieuwbouw van het Stadion Meerdijk. Spreker durft dan ook te stellen dat het bedrag echt besteed is aan de vernieuwbouw en dat het niet verdwenen is in de ondeugdelijke administratie van de BVO Emmen.

De aanpak van het voorterrein is destijds niet voor niets door zowel de raad van Emmen als door de staten van Drenthe genoemd. Vandaag nog heeft een ambtelijk overleg plaatsgevonden over de ontwikkeling van het voorterrein. Eind maart is een ruimtelijk concept gereed en er wordt nu druk gewerkt aan een voorontwerpbestemmingsplan. Een van de voorwaarden was dat het geheel binnen drie jaar klaar zou zijn en inmiddels zijn daarvan twee verstreken. Het lijkt er sterk op dat dat schema wordt gehaald. Er is minstens een jaar verloren gegaan met de problematiek van de voetbalclub Angelslo, maar ook die kwestie wordt nu naar tevredenheid opgelost.

Er wordt geen Kompasgeld gebruikt om de problemen van de BVO Emmen op te lossen. Voor investeringen in de omgeving rond het stadion kan wel een beroep op Kompasgeld worden gedaan en wellicht kan dit ook voor het voorterrein. Het grootste bedrag dat ooit uit de kompasgelden voor één project is verstrekt was f 36 miljoen voor het voorterrein van het stadion in Groningen. De betaling wordt weliswaar over zes jaar uitgesmeerd, maar het gaat wel om de Euroborg. Die subsidiëring heeft niets van doen met de exploitatie van de voetbalclub.

Het rapport van de heren Reitsema en Geene, dat in opdracht van de Raad van Advies van de BVO Emmen is opgesteld, is het college niet aangeboden, maar spreker heeft het wel kunnen inzien. Er staat namelijk niet op dat het vertrouwelijk is, terwijl het duidelijk om vertrouwelijke stukken gaat. De staten kunnen het daarom alleen vertrouwelijk inzien.

Spreker erkent dat zowel de provincie als de gemeente Emmen en anderen veel te goed van vertrouwen zijn geweest toen zij hun stukken schreven, want in die stukken staat dat het er financieel allemaal goed uitziet. De provincie is er altijd van uitgegaan dat er een sluitende begroting was en dat er geen lijken in de kast lagen. In een brief van 31 januari 2000 schrijft de manager financiële en algemene zaken van de BVO nog dat hem geen zaken bekend zijn die van groot belang zouden zijn voor de financiële positie van de BVO.

De heer VAN DER SCHOOT verzoekt de gedeputeerde de vragen 1 tot en met 8 uit de brief van de heer Mastwijk sec te beantwoorden.

De heer WEGGEMANS zegt hiermee druk doende te zijn.

Het antwoord op vraag 4 is bijvoorbeeld dat niet alleen de BVO zelf maar ook de financieel manager een verhaal hebben gehouden dat naderhand zeer rooskleurig bleek te zijn. Toen het werd gehouden, leek het niet alleen het college maar ook de staten een zeer realistisch verhaal.

Over het rapport van de heren Reitsema en Geene wordt in Emmen gezegd dat het maar "een mening" is. De burgemeester van Emmen is druk doende de andere accountants die er ook bij betrokken zijn te vragen hoe zij het allemaal hebben gedaan. De gemeente is druk doende met een onderzoek om zicht te krijgen op wat er allemaal aan de orde is geweest en daarom moet de provincie dat nu vooral niet gaan doen. Uiteraard krijgt de provincie de resultaten van dit onderzoek. Terugvorderen van het bedrag is niet aan de orde, omdat volgens de rapportage van de Rabobank het besluit van de staten gewoon is uitgevoerd.

De heer MASTWIJK dankt het college voor het antwoord. Het is verheugend dat fase 2 er toch komt en dat de staten het bewuste rapport ter inzage kunnen krijgen, zij het vertrouwelijk.

Het college erkent dat er sprake is geweest van een te rooskleurige voorstelling van zaken en daarom zijn de vragen 6, 7 en 8 nog actueel. De provincie heeft op basis van wellicht onjuiste gegevens een bedrag van f 2,5 miljoen verstrekt en de vraag is nu of de cijfers bewust zijn gemanipuleerd. Dat is nog niet aangetoond, maar zou dat het geval zijn dan heeft de provincie een titel om het subsidiebedrag terug te vorderen.

Als Emmen inmiddels bezig is met een onderzoek heeft het geen zin dat de provincie ook een onderzoek start, vooral niet omdat de staten te eniger tijd van de uitkomsten van dat onderzoek op de hoogte worden gesteld. Het enige dat de staten op dit moment kunnen doen is de uitkomsten van zowel het onderzoek van Emmen als dat van de accountants af te wachten.

De heer HARLEMAN wijst erop dat als hij naar buiten kijkt, hij een moeras ziet op de plek waarop volgens een belofte van het college een deugdelijk grasveld gerealiseerd zou worden. Zo blijkt maar weer eens dat niet alles gebeurt zoals het college het de staten voorspiegelt, al kan het college er natuurlijk niets aan doen dat dat moeras ontstaan is.

Elke gelijkenis met het onderhavige voorstel berust op toeval, maar de vragen van sprekers fractie over de BVO zijn voor een deel beantwoord. Indien blijkt dat subsidie is verkregen op basis van onjuiste cijfers is er alle reden te bekijken of het geld teruggevorderd kan worden, ook al is het besteed voor het doel waarvoor het is aangevraagd. Als de BVO Emmen volgend jaar niet in de KPN Telecompetitie speelt omdat de club failliet is, dan is het geld immers niet aangewend voor het doel waarvoor de staten het bestemd hadden.

Aan de voorwaarde dat fase 2 binnen drie jaar gerealiseerd zou moeten zijn, zal ook niet worden voldaan. Het plan verkeert nu nog in de bestemmingsplanfase en dat is iets anders dan het plan realiseren. Er is dus alle reden om het rapport dat het college heeft toegezegd kritisch te bekijken. Voorzover er op de rekening bij de Rabobank nog geld staat, is het zaak dat te blokkeren. In de vorige statenvergadering heeft het college de staten verzekerd dat binnen een maand alle gegevens op tafel zouden liggen. Die gegevens zijn er nog niet, maar als die er zijn zal sprekers fractie, zo nodig, op de kwestie terugkomen.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt wat er gebeurt wanneer uit een accountantsrapport blijkt dat vanaf een bepaald jaar geen getrouw beeld van de financiën is gegeven. De gedeputeerde heeft zelf al gezegd dat de provincie blijf heeft gegeven van veel te goed vertrouwen. In de commissievergadering van 29 maart 2000 heeft spreker ervoor gepleit niet zonder voorwaarden vooraf geld aan de BVO te geven. Hij heeft

toen gevraagd om een businessplan, om een plan van aanpak voor de financiering en om markt-onderzoekgegevens van het zogenaamde fraaie spin off-effect dat de Meerdijk op de wijde omgeving zou hebben.

Als nu uit het rapport dat de staten nog krijgen blijkt dat de financiële controle hoogst onvoldoende is geweest, moet dan niet de conclusie zijn dat college en staten op het verkeerde been zijn gezet en dat tot terugvordering van het geld moet worden overgegaan? In het stadion wordt verteld dat zelfs de kantineopbrengsten niet zijn verantwoord, dat er feitelijk sprake is van een technisch failliet en dat een falend bestuur heeft geopereerd; en misschien moet daar zelfs aan worden toegevoegd dat ook de kredietverschaffers, die zich van tevoren niet hebben vergewist van de condities, hebben gefaald.

De heer GAASBEEK meent te weten dat wanneer de BVO Emmen failliet gaat, het stadion aan de gemeente vervalt. Krijgt de provincie dan een vordering op de gemeente Emmen?

Is het waar dat de gemeente Emmen door Europese regelgeving gebonden is aan een maximum aan steun aan een voetbalvereniging? De gemeente Maastricht is immers bij haar steunverlening aan MVV teruggefloten.

De heer NIJENBRINKS heeft de indruk dat de kwestie van de exploitatie en de reden waarom de gemeente en de provincie geld hebben gegeven door elkaar worden gehaald. Dat geld was bedoeld voor een stuk infrastructuur, waarbij de voorwaarde is gesteld dat het voorterrein binnen drie jaar zou moeten worden ontwikkeld, wat niet hetzelfde is als dat het binnen drie jaar in fysieke zin gerealiseerd zou zijn.

De heer HARLEMAN zegt dat in het statenstuk als harde voorwaarde staat dat het voorterrein binnen drie jaar gerealiseerd moet zijn. Die zin kan maar op een manier worden uitgelegd. Ook sprekers fractie had ten tijde van het nemen van het statenbesluit haar twijfels over de haalbaarheid.

De heer NIJENBRINKS wijst erop dat er staat dat plannen gerealiseerd moeten zijn; en dat is wat anders dan fysieke realisatie.

De heer SCHAAP vindt het niet het juiste moment om een flinke discussie over de BVO Emmen te

houden. Het gaat nu om twee dingen: de ellende waarin de BVO verkeert en de vraag of de provincie wel op basis van juiste gegevens een subsidie heeft verstrekt.

Een van de voorwaarden was dat het voorterrein ontwikkeld zou worden en of het nu een halfjaar korter of langer duurt: aan die voorwaarde zal worden voldaan.

Als uit een brief van de Rabobank blijkt dat het geld is besteed aan het doel waarvoor het bestemd was, namelijk de verbouw van het stadion, dan is dat een heel belangrijk gegeven.

Bij de huidige situatie hebben provinciale staten geen enkele betrokkenheid, zij moeten alleen kijken of de subsidieverstrekking op de juiste manier heeft plaatsgevonden. Achteraf heeft ook de fractie van de PvdA wel wat het gevoel bij de poot te zijn genomen, maar op het moment dat een besluit moest worden genomen waren exploitatie-opzet en investeringsplan voorzien van een accountantsverklaring. De vraag rijst zo langzamerhand wel wat accountantsverklaringen nog waard zijn, nu die in een later stadium zo gemakkelijk weersproken kunnen worden.

Voor de fractie van de PvdA geldt nog steeds dat er onder bepaalde voorwaarden f 2,5 miljoen is geschonken, dat grosso modo aan de voorwaarden is voldaan en dat het geld is besteed aan het doel waarvoor het bestemd was. Daarmee houdt het verhaal eigenlijk op.

De heer MASTWIJK kan een heel eind in dit verhaal meegaan. Hij vraagt zich alleen af of, wanneer achteraf blijkt dat een openbaar lichaam dat toch handelt met gemeenschapsgeld is belazerd, dat openbaar lichaam niet verplicht is een poging te doen om het geld terug te krijgen. Spreker probeert vandaag het antwoord op die vraag te krijgen.

De heer GAASBEEK vraagt of de heer Schaap het werkelijk meent wanneer hij zegt dat de provincie alleen een stukje infrastructuur financiert en daarbij helemaal niet aan de BVO Emmen heeft gedacht.

De heer SCHAAP heeft de situatie van toen de staten het besluit namen teruggehaald en nagegaan of dat besluit op een goede manier is uitgevoerd. Hij heeft er een buitengewoon onprettig gevoel over dat nu blijkt dat de provincie indertijd een veel te rooskleurig beeld voorgehouden heeft

gekregen en dat er met de boekhouding van alles mis is. Het antwoord op de vraag of het geld is besteed waarvoor het geschonken is, is volgens de brief van de Rabobank "ja". Het is dus niet verdwenen in het bodemloze moeras van de BVO. Was dit het geval, dan zou de provincie onmiddellijk iets moeten doen.

Het stadion is nu verbouwd en het besluit daartoe is genomen op basis van de verklaring van de accountant dat de door de BVO gepresenteerde cijfers een correcte weergave van de werkelijkheid waren.

Terecht wordt nu de vraag gesteld of de provincie opzettelijk besodemieterd is met de bedoeling subsidiegeld los te krijgen. Hetzelfde geldt overigens voor Emmen. Maar daarover komt nu een rapportage. Omdat de provincie in deze kwestie altijd de gemeente Emmen heeft gevolgd, lijkt het spreker niet verstandig en, gelet op wat er al gebeurt ook niet nodig, zelf actie te ondernemen.

De heer ENGELS meent dat juist gelet op de ontwikkeling die zich nu lijkt voor te doen, in ieder geval de vraag mag worden gesteld of de belangen van de provincie Drenthe en van de gemeente Emmen nog wel net zo synchroon lopen als toen het besluit tot subsidiëring werd genomen. De provincie richt zich immers primair op het voorterrein terwijl er voor de gemeente nog wel iets meer bij komt kijken. Is het dan niet verstandig het onderzoek zelf op te pakken? Spreker deelt de mening van de heer Mastwijk dat de vraag om terugvordering terecht is.

De heer BAAS is het met deze opmerkingen geheel eens. Het kan best zijn dat het provinciale geld in het stadion is terechtgekomen, maar dan moet nog wel uitgezocht worden of er opzettelijk verkeerde informatie is verstrekt. Ten tijde van de subsidieverstrekking had sprekers fractie haar enthousiasme al wel onder controle.

De heer WEGGEMANS herhaalt dat het geld is verstrekt op basis van het accountantsrapport. Achteraf kan dan wel blijken dat de provincie te goed van vertrouwen is geweest, maar daarvan was op het moment dat het besluit werd genomen geen sprake.

Uit het gesprek tussen de beide accountants en het vertrokken bestuur blijkt dat van totaal verschillende percepties sprake is. Kwade trouw veronderstelt opzet en uit het verslag van dit gesprek

blijkt dat het mogelijk is op een totaal verschillende wijze tegen cijfers en processen aan te kijken. Voor spreker was dit een hele openbaring. Spreker is het met de heren Engels en Baas eens dat helder moet worden of de belangen van de provincie en Emmen nog wel synchroon lopen. Eerst moet het accountantsrapport van de Rabobank over de investeringen binnen zijn. Het college wil zich ook niet te veel met de zaak bemoeien, want het wil per se niet beschouwd worden als een van de partijen die helpt het huidige probleem op te lossen. Als de club failliet gaat, is er in Emmen geen betaald voetbal meer en failliet gaan betekent dat de gemeente f 2 miljoen moet voteren, het bedrag dat ABN AMRO en Rabobank in het project hebben gestoken. De KNVB is heel streng: failliete clubs komen niet terug in het betaalde voetbal behalve dan wanneer de club zich als amateurclub weer opwerkt. De club failliet laten gaan kan dus eigenlijk niet.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat failliet gaan natuurlijk wel kan, maar dat het standpunt van de KNVB is dat het niet mogelijk is om, wanneer de BVO vandaag failliet gaat, Sportclub Drenthe van af morgen in dat stadion te laten spelen.

De heer WEGGEMANS vindt die lijn logisch, al was het alleen al maar om te voorkomen dat sommige clubs om de twee jaar failliet gaan. Zolang een stadion netjes verhuurd wordt, is er geen sprake van onterechte bedrijfssteun en zal Europa niet ingrijpen. De club zelf zal niet rechtstreeks gesteund worden.

De staten krijgen het accountantsrapport van de Rabobank zo snel mogelijk. Zo gauw het de gemeente Emmen duidelijk is hoe het precies zit, zullen de staten daarover ook een rapportage krijgen. Of de staten daarna toch nog actie willen ondernemen, zal dan wel blijken en dan zal ook bekeken worden hoe de zaak moet worden aangepakt.

Fernand Ellis, voorzitter van een Amerikaans consultancy bureau, heeft volgens het Financieele Dagblad voor elke leider één concrete tip: hij moet geen schulden opstapelen en zorgen voor een sterke balans. Bij de BVO stapelden de schulden zich op en was er geen sterke balans.

Het is eigenlijk heel opmerkelijk dat de BVO, die omringd wordt door zakenlieden en voor het grootste deel bestuurd wordt door mensen uit de zaken- en bankwereld, een totaal andere percep-

tie heeft van het omgaan met financiën dan een overheid.

De heer ENGELS vindt het wel jammer dat de heer Weggemans deze tip niet noemde toen het om Groningen Airport Eelde ging.

De heer WEGGEMANS zegt dat daar geen sprake is van schulden en dat de balans heel sterk is.

De heer HARLEMAN maakt het college geen enkel verwijt dat het destijds de staten een voorstel heeft gedaan, omdat dat voorstel met een accountantsrapport was onderbouwd. Het college moet nu echter wel voorkomen dat het het verwijt krijgt niet adequaat op de huidige situatie te reageren.

Sprekers fractie zal haar definitieve oordeel opschorten tot na bestudering van alle stukken.

De VOORZITTER stelt vast het college twee rapportages heeft toegezegd.

**15. Brief van gedeputeerde staten van
31 januari 2002, kenmerk
4/6.18/2002000636, inzake behandeling
begrotingsbladspiegels**

De VOORZITTER wijst erop dat het de bedoeling is zowel de beleidsinhoudelijke kant als de systematiek te bespreken. Over de systematiek is ook in de andere statencommissies al veel gezegd.

(De heren Engels, Gaasbeek en Smidt verlaten de vergadering.)

De heer SCHAAP zegt het doel van de invoering van de bladspiegels te onderschrijven. Het gaat er nu nog om of na lezing van de bladspiegels het maatschappelijk rendement van een investering te meten is. De constatering moet dan zijn dat de ene bladspiegel bij lange na de andere nog niet is: sommige zijn zeer informatief en andere blijven steken in abstracties.

De provincie steekt haar geld lang niet altijd in echte producten. Zo wordt een hoop geld gestoken in bottom-up-processen in het landelijk gebied, waarvan de effecten zeker niet elk jaar te meten zijn.

Zo valt uit de bladspiegel op pagina 108 absoluut niet op te maken dat een uitgave aan de Rijksuniversiteit Groningen via een van de genoemde

beleidskaders leidt tot het gewenste maatschappelijk effect. Het moet dan ook allemaal veel concreter worden gesteld, wil de vraag of dit bedrag het gewenste rendement heeft opgeleverd kunnen worden beantwoord.

De bladspiegel op pagina 109 is dan heel wat concreter. Een van de maatschappelijke effecten van de daar genoemde uitgaven moet zijn behoud en toename van de werkgelegenheid in de kernzones. Dan is het gewoon een kwestie van tellen hoeveel arbeidsplaatsen er nu zijn en hoeveel er het volgend jaar zullen zijn. Ook de indicatoren zijn concreter, want nagegaan kan worden hoeveel arbeidsplaatsen de aanleg van een bepaald bedrijventerrein heeft opgeleverd.

Het meten van de kwaliteit van de bedrijfsomgeving is al veel moeilijker, net als het bepalen van de effecten van het werk van Syntens. Daarbij kan eigenlijk alleen maar gehoopt worden op een positief effect.

Op pagina 111 is het maatschappelijk effect eigenlijk gewoon dat er meer mensen aan het werk moeten zijn gekomen. Als indicatoren worden echter alleen projecten genoemd. Maar zelfs honderd projecten bieden nog geen garantie voor doorstroming van een uitkering naar een baan. Duidelijk wordt het pas wanneer er staat dat er tien projecten waren, dat daaraan duizend mensen hebben meegedaan en dat van die duizend een X-aantal vanuit de bijstand in een reguliere baan is terechtgekomen. Dan is duidelijk of de inzet effect heeft gehad, terwijl nu alleen duidelijk is dat de provincie veel projecten in de benen heeft geholpen.

Alle grijze pagina's zijn nog niet even duidelijk, maar het lijkt spreker niettemin nuttig op de met de bladspiegels ingeslagen weg door te gaan.

De heer HARLEMAN vindt de ontwikkelingen die zich de laatste jaren op het terrein van de begroting hebben voorgedaan heel belangrijk, zeker omdat het in een duaal stelsel belangrijk is dat de staten op een vrij simpele wijze het college kunnen controleren.

Spreker herhaalt zijn pleidooi om de begroting via Internet beschikbaar te stellen. Voor statenleden kan de duidelijkheid worden vergroot door bij elk statenstuk te vermelden bij welk begrotingshoofdstuk het thuishoort en welk maatschappelijk effect wordt beoogd. In de jaarrekening kan dan worden vermeld dat bij een maatschappelijk effect in het afgelopen jaar bijvoorbeeld vijf voorstellen zijn

geweest en bij een ander twee. Deze manier van werken dwingt ambtenaren ook steeds na te denken over wat met een bepaald voorstel wordt beoogd.

De heer VAN GLANSBEEK wijst erop dat in alle statenstuk het meetbaar of beoogd beleidseffect wordt aangegeven. Is het de bedoeling van de heer Harleman dat deze effecten ook in de bladspiegels worden verwoord?

De heer HARLEMAN zegt dat wat in begroting en statenstuk staat, overeen moet komen.

Als het om de bladspiegels zelf gaat, zou de doelstelling bovenaan moeten staan en die doelstelling moet andere doelstellingen uitsluiten. Zo is op pagina 109 de doelstelling "Het realiseren van optimale randvoorwaarden voor het bedrijfsleven in met name de economische kernzones", terwijl op pagina 113 sprake is van "Optimale randvoorwaarden voor het bedrijfsleven in het landelijk gebied". Met deze twee doelstellingen zijn andere gebieden uitgesloten. De doelstellingen moeten ook zodanig duidelijk geformuleerd worden dat helder is wat waar onder valt. Zo staan de maatschappelijke effecten die bij de economische kernzones worden genoemd niet bij het landelijk gebied. Wil de provincie geen versterkt midden- en kleinbedrijf in het landelijk gebied en wil zij daar geen innoverend bedrijfsleven? Is dit met andere woorden een bewuste keuze of gaat het gewoon om een willekeurige opsomming? Het is belangrijk dat het belangrijkste maatschappelijk effect dat wordt beoogd bovenaan komt te staan, want dan is ook voor de burgers duidelijk waar voor gekozen wordt als er bijvoorbeeld vijf maatschappelijke effecten zijn.

De indicatoren moeten gekwantificeerd worden en worden toegesneden op de doelstelling. Op pagina 111 zijn de doelstellingen "Hogere arbeidsparticipatie" en "Een hogere kwalificatie van de beroepsbevolking" en de indicatoren zouden dan de hoogte van de arbeidsparticipatie en de hoogte van het opleidingsniveau moeten zijn. Er moet een duidelijk verband zijn tussen doelstelling en indicator.

De heer IETSWAART zegt dat het commentaar dat zijn fractie in de Statencommissie Cultuur en Welzijn in veel minder woorden dan de heer Schaap nu nodig had op de bladspiegels heeft

gegeven, overeenkomt met diens opmerkingen. De heer NIJENBRINKS waardeert de nieuwe begrotingsopzet waarmee enige jaren geleden is begonnen. De staten hebben nu de kans mee de werken aan een verdere verfijning van die opzet. Zeker wanneer het gaat om beleid dat niet in harde guldens of bunders is uit te drukken, is het moeilijk de maatschappelijke effecten van dat beleid te benoemen. Omschrijvingen als "Leefbaar platteland" moeten worden vermeden omdat dan volstrekt niet duidelijk is wat wordt bedoeld. De een vindt namelijk een platteland met veel koeien leefbaar, terwijl de andere juist geen enkele koe wil zien.

De heer HARLEMAN suggereert er gewoon leefbaar Nederland van te maken.

De heer NIJENBRINKS zegt sowieso niet voor het woord "leefbaar" te voelen.

Op pagina 109 wordt bij de maatschappelijke effecten een betere kwaliteit van de bedrijfsomgeving genoemd, terwijl op pagina 113 als doelstelling wordt genoemd "Optimale randvoorwaarden voor bedrijfsleven in het landelijk gebied". Het zijn beide abstracte beschrijvingen, die heel subjectief ingevuld kunnen worden.

De bladspiegels maken het al wel mogelijk verbanden te zien.

Met de opmerkingen van de heer Harleman kan spreker wel instemmen, maar hij waarschuwt om als het niet om harde guldens en procenten gaat niet te verzanden in een goedbedoelde systematiek die zeer veel bureaucratie met zich brengt en zeer veel ambtelijke inzet vergt. Geprobeerd moet worden de indicatoren, maatschappelijke effecten en dergelijke wat meer te concretiseren.

De heer MASTWIJK onderschrijft de waarderende woorden voor de systematiek van de bladspiegels. College en ambtenaren zullen zich ook wel realiseren dat de ene bladspiegel nog lang de andere niet is en dat nog wel verbeteringen mogelijk zijn.

Spreker heeft de indruk dat op een aantal punten nog te veel op activiteiten wordt gestuurd in plaats van op output. Een voorbeeld hiervan is wat de heer Schaap naar aanleiding van pagina 111 opmerkte.

Spreker heeft het idee dat soms niet helemaal duidelijk is wat de doelstelling is en wat het maat

schappelijk effect. Hoe dit helemaal opgelost kan worden, weet hij ook niet direct, maar hij vraagt hier wel aandacht voor.

De heer WEGGEMANS heeft niet het gevoel iets te moeten verdedigen. Het gaat om een leerproces.

Het doel is dat alle bladspiegels voor alle staten-leden duidelijk zijn en dus niet alleen voor leden van een bepaalde commissie. Ook de rekening moet straks in de bladspiegels worden vertaald. Op geen enkele bladspiegel is nu al het resultaat vermeld en die slag moet nog wel gemaakt worden. Spreker wil ervoor waken dat de indruk ontstaat dat wat op het bladspiegel staat het ook echt is. Het gaat om ijkmomenten. Als voorbeeld noemt hij de rapportage van gisteren in het dagelijks bestuur van het SNN over de effecten van de eerste twee jaar Kompas, waaruit het staatje rolde dat het hele project landelijk gebied maar één arbeidsplaats had opgeleverd.

Spreker zegt toe dat het college ten aanzien van de resultaten wat helderder zal proberen te zijn en dat ook aan de indicatoren aandacht zal worden besteed.

Hij vindt de opmerking van de heer Mastwijk dat het omdraaien van indicatoren en doelstelling niemand op zou vallen er ook wel een om nog eens over na te denken.

De bureaucratie valt mee: de begroting beslaat maar 160 pagina's en de provincie heeft zeker net zoveel beleidsambtenaren. De omvang van de bladspiegels wordt ook niet veroorzaakt door de bureaucratie maar door de manier van werken, zoals de vermelding welk statenstuk waar vandaan komt, hoe het moet worden verwerkt en hoe de prestatie zichtbaar kan worden gemaakt. Gehoopt wordt dat dit proces geautomatiseerd kan worden.

De heer NIJENBRINKS zegt dat het niet zo moet zijn dat straks maanden nodig zijn om alle gegevens boven water te krijgen voor de rekening.

De heer WEGGEMANS zegt dat bekeken wordt hoe de gegevens voor de rekening sneller bij elkaar kunnen worden gehaald.

In de opmerkingen van de heer Harleman zitten naar sprekers mening veel aardige suggesties, die gewoon opgepakt moeten worden.

Fysiek is het mogelijk de begroting op Internet te zetten, maar over of het ook gaat gebeuren, zal het college nog eens diep nadenken.

Spreker vindt het plezierig dat de commissies hun mening over de bladspiegels hebben gegeven. Hij gaat ervan uit dat de begroting 2004 en de rekening 2002 in elkaar kunnen worden geschoven, zodat de nieuwe staten in het duale stelsel iets heel moois voorgelegd krijgen.

Ook de ambtenaren moeten op het gebied van het bedrijfsvoeringssysteem nog veel leren, maar er wordt hard gewerkt. De heer Imholz zal het allemaal niet meer meemaken, maar hij heeft er wel heel hard aan getrokken.

De VOORZITTER gaat ervan uit dat het college en de ambtelijke ondersteuners met alle gemaakte opmerkingen uit de voeten kunnen en dat de staten het resultaat daarvan te eniger tijd zullen zien.

Spreekster wenst de heer Imholz succes met de nieuwe uitdaging die hij in de fantastische stad Groningen gaat aanvaarden, als gevolg waarvan hij vanmiddag voor het laatst als secretaris van de commissie optreedt.

Namens de commissie dankt zij de heer Imholz voor alle werkzaamheden ten behoeve van de commissie.

De heer IMHOLZ zegt misschien niet meer alles mee te zullen maken, maar toch nog wel een paar dingen af te willen maken. Hij neemt pas eind april afscheid van de provincie. De commissie krijgt daar nog bericht van.

Hij dankt de voorzitter voor haar vriendelijke woorden.

16. Sluiting

De VOORZITTER sluit om 17.26 uur de vergadering.

GB

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 27 februari 2002 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 3 De heer WEGGEMANS zegt de door de heer Van der Schoot gevraagde informatie over de pensioenen van de ex-werknemers van de provincie toe.
- 9 De heer SWIERSTRA zegt toe dat het college met een notitie zal komen over de aanvullende mogelijkheden op het punt van het referendum.
- 11 De heer WEGGEMANS zegt toe dat de commissie zal horen waaruit het verlies op de aandelen van Noordenveld is betaald.
- 14 De heer WEGGEMANS zegt toe dat in de subsidiebeschikking helder zal worden aangegeven dat voor het op niveau houden van het bedrijfsterrein Leemdijk parkmanagement het juiste instrumentarium is.
- 15 De heer WEGGEMANS zegt toe dat bij subsidieverlening in het kader van de revitalisering het aspect duurzaamheid als aandachtspunt zal worden meegenomen.
- 18 De heer WEGGEMANS zegt toe dat de staten het rapport van de accountants Geene en Reitsema ter vertrouwelijke kennisneming in zullen kunnen zien.
- 21 De heer WEGGEMANS zegt toe dat de staten het rapport van de Rabobank over de BVO Emmen zo snel mogelijk krijgen. Hetzelfde geldt voor het rapport van de gemeente Emmen.
- 24 De heer WEGGEMANS zegt toe dat het college in de bladspiegels ten aanzien van de resultaten helderder zal proberen te zijn en dat aan de indicatoren aandacht zal worden besteed.